

slaget § 21, stk. 4, der tillader anvendelse af indtil 15 pct. af fondsmidlerne til bl. a. erhvervelse af fast ejendom. Ved anvendelse af bestemmelsen i § 21, stk. 2, e), på således erhvervet fast ejendom vil Arbejdsmarkedets Tillægspension kunne opnå en mere effektiv udnyttelse af de midler, der står til rådighed i medfør af reglen i § 21, stk. 4, der hovedsagelig tilsigter at fremme opretholdelsen af fondsmidlernes realværdi.

Spørgsmål 20:

Der udbedes en udtalelse fra Danmarks nationalbank om de foreslåede regler om fondsanbringelse samt om den indflydelse på det økonomiske liv, fondens skabelse og eksistens kan tænkes at få.

Svar:

Fra Danmarks nationalbank har arbejdsministeriet under 27. januar 1964 modtaget følgende skrivelse:

Ved skrivelse af 23. ds. — 1. k. j. nr. 1980-2 — har arbejdsministeriet på foranledning af folketingets udvalg angående forslag til lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension anmodet Danmarks nationalbank om en så vidt muligt omgående udtalelse „om de foreslåede regler om fondsanbringelse samt om den indflydelse på det økonomiske liv, fondens skabelse og eksistens kan tænkes at få“.

I den anledning skal nationalbanken — næst efter at bemærke, at den korte tid, der har stået til bankens rådighed, ikke har givet mulighed for en mere dybtgående besvarelse — udtale følgende:

Da administrationen af tillægspensionsordningen foreslås henlagt til en selvstændig, selvejende institution ledet alene af de af ordningen berørte grupper på arbejdsmarkedet, og da principperne for placering af de gradvis opbyggede fondsmidler i vidt omfang svarer til reglerne for placering af pensionskassemedler, må ordningen i de fleste henseender sidestilles med den virksomhed, der udfoldes af eksisterende livs- og forsikringskasser og pensionskasser.

Man er opmærksom på, at fonden har mulighed for at placere en del af sine midler i form af lån til arbejdsgivere. Med de begrænsninger, der er fastsat i lovforslaget for

ydelsen af sådanne lån, kan dette næppe give anledning til større betænkeligheder, navnlig i betragtning af at udlånene skal foregå gennem banker og sparekasser til den for disse institutioner sædvanlige udlånsrente og mod disses garanti.

Selv om den størrelse, tillægspensionsfonden efterhånden vil nå op på, vil være meget betydelig sammenlignet med de eksisterende institutioners forvaltningskapital, udgør den årlige tilvækst i fondens midler dog en forholdsvis beskedent del af den stigning i den samlede kapitaldannelse, der efter de senere års erfaringer må regnes med, hvorfor de ved fondens indpasning i kapitalmarkedet opståede problemer efter nationalbankens skøn ikke skulle give anledning til større vanskeligheder. Det er en forudsætning for dette skøn, at fondens midler vil blive placeret løbende, efterhånden som de tilflyder fonden, og at denne i lighed med forsikringskasser og pensionskasser normalt ikke foretager omfattende omplaceringer inden for den eksisterende forvaltningskapital, men fører sin placeringspolitik inden for den ramme, som sættes af tilgangen af nye midler. I betragtning af fondens størrelse ville afvigelser fra denne linje blive farlige for stabiliteten på penge- og kapitalmarkedet.

Det tilføjes, at man forstår, at regeringen overvejer senere at stille forslag om en udbygning af tillægspensionsordningen til at omfatte hele befolkningen, jfr. det til undersøgelse af dette spørgsmål nedsatte udvalg. Nationalbanken finder derfor anledning til at pege på, at der ved en eventuel sådan udvidet ordning må tillægges de ovenfor berørte forhold endnu større vægt.

Sluttelig skal med hensyn til de videre samfundsøkonomiske virkninger af den nu foreslåede lovgivning bemærkes, at nationalbanken ikke anser det for muligt med nogen rimelig grad af sikkerhed at bedømme, i hvilket omfang den påtænkte fondsdannelse vil være udtryk for en forøget nettoopsparing i samfundet.

Med hilsen

Danmarks nationalbank

Svend Nielsen.

/ Brøndum.